Така и в обратна посока. Преведена съм до сега на трийсет, а може би вече и повече езика, не мога точно да кажа. Някъде има цели книги, някъде стихотворни цикли , някъде отделни стихотворения.

До сега съм писала и съм се изказвала много пъти на наши и в чужбина събрания теоритически и критически - за езиковата бариера, за характера, законите, структурата, поетиката и трудностите за преводача при превеждането на поезия от различни езици, не - съответствуващи нито лингвистично, нито смислово, нито музикално-звуково на оригинала. Но на днешната ни среща е повдигнат главно въпросът за възможността на превежданата поезия да съдействува за опознаването и сближаването на различните народи и техните култури, така необходимо днес.

~~Да започнем от единичното към общото. Или с други думи,~~ Аз аз ще говоря само за това , което знам от личния си опит - в продължение на дългите години на моя живот. до днес

Моята първа книга - стихосбирката "Вечната и святата" излезе в края на декември 1927 година. Името Багряна /даден ми псевдоним/ не беше още познато, нямах издател, сама се грижех и с подписване на полици постигнах отпечатването ѝ . НО неочаквано, като излезе книгата ми имà голям успех. След две години, вече искана от издателства, излезе във второ издание, а в 1931 год. след три години, ме изненада, при стигнала от Прага (Чехословакия), цялата преведена на чехски от Владислав Шак, в луксозно издание.

Не знаех нищо за преводача, не бях чувала името му. Много по-късно узнах от някои възрастни софиянци, че Владислав Шак преди много години е живял в София- на някаква служба и навярно е научил доста добре български език. Съвременни чехски поети, пък и обикновени чехски читатели са ми казвали ,